

Music and Musicality

Pere Estelrich i Massutí

Han escrit a duo José Martí Gómez i Josep Ramoneda a "La Vanguardia": "¿Vamos también a vivir con Jane Austen un fenómeno semejante al que los últimos diez años se ha vivido con E.M. Forster, redescubierto por el cine?" (29/03/96).

Els dos periodistes dediquen l'habitual article setmanal a dues veus a la figura d'aquesta escriptora, famosa darrerament per l'adaptació per al cinema que ha escrit Emma Thompson de la novel·la *Sens and Sensibility*.

— ¿Però no parlàvem de Música en aquesta secció?

Sí, i així serà ja que comentarem la banda sonora d'aquest film guardonat a Hollywood amb un Oscar.

La partitura està signada per Patrick Doyle...

— ¿L'autor de les bandes sonores dels films de Kenneth Branagh?

En efecte, Doyle és autor de les bandes sonores d'alguns films de Branagh: escriví per al director anglès les partitures d'*Henry V* i de *Much Ado about Nothing*.

— A jutjar pels resultats, sembla que és un músic que es pren molt seriosament la seva feina, no?

Són paraules d'aquest compositor: "Les millors bandes sonores són les que surten com a resultat d'una estreta relació entre el compositor i el director, estudiant tots dos les imatges que es succeeixen. També, segons quan, és bo pel compositor recercar informació sobre el sentit del drama així com de l'èpo-

ca i, sobretot, identificar-se amb els personatges i la trama".

Només d'aquesta manera poden sorgir dues cançons tan aconseguides com les que es canten en el film protagonitzat per Emma Thompson, una de les quals canta Kate Winslet en el paper de Marianne, i l'altra la que interpreta la soprano Jane Eaglen pels títols de crèdit del final de la pel·lícula. Peces amb textos del poeta Ben Jonson ("The Dream") i anònims ("Weep you no more Sad fountains").

Si bé és cert el que apuntàvem més amunt sobre Doyle (que ja havia escrit pel cinema anteriorment), és a partir d'aquesta banda sonora quan li han començant a ploure molts d'altres projectes, el més proper dels quals és la composició de la Música pel film *Mrs. Wintourbourne* (amb Shirley Maclaine).

-Podem dir que aquesta banda sonora ha contribuït a donar a conèixer la figura de l'escriptora Jane Austen?

No del tot. No ho podem afirmar, ja que no és la primera vegada que la banda sonora d'un film basat en una obra d'Austen aconsegueix arribar al públic de masses: el director Carl Davies i el pianista Melvyn Tan, fa un cert temps, també varen situar-se a les llistes de discos més venuts amb la Música de *Pride and Prejudice*, un film realitzat per a la televisió.